

Sygn. akt II Cz 752/13

POSTANOWIENIE

Dnia 12 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący - SSO Bogumił Goraj

Sędziowie - SO Aurelia Pietrzak

SO Wojciech Borodziuk (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 12 listopada 2013 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku powództwa: **Z. K.**

przeciwko : **M. G.**

o: **zapłatę**

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 03 czerwca 2013 r., sygn. akt I Nc 9159/11

postanawia:

- 1) **odrzuć zażalenie na punkt pierwszy postanowienia;**
- 2) **oddalić zażalenie w pozostałym zakresie.**

Sygn. akt II Cz 752/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy postanowieniem z dnia 03 czerwca 2013 roku w sprawie z powództwa Z. K. przeciwko M. G. o zapłatę:

- 1) zwrócił pozwanemu wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu;
- 2) odrzucił sprzeciw pozwanego od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 27 grudnia 2012 roku, sygn. I Nc 9159/11, złożony w dniu 20 marca 2013 roku;
- 3) odmówił uchylenia klauzuli wykonalności nadanej nakazowi zapłaty z dnia 27 grudnia 2012 roku.

W uzasadnieniu Sad wskazał, że w dniu 27 grudnia 2011 roku Sąd Rejonowy w Bydgoszczy wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zgodnie z żądaniem pozwu. odpis nakazu zapłaty został doręczony pozwanemu w dniu 13 października 2011 roku wraz z pouczeniem o możliwości, sposobie i terminie wniesienia środka zaskarżenia na odpowiednim formularzu – poprzez awizo.

W dniu 10 lutego 2013 roku pozwany złożył pismo, co do którego został wezwany, aby wskazał jego charakter prawny, a jednocześnie wskazano, że jeżeli wolą pozwanego jest przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty, to powinien uzupełnić braki takiego pisma szczegółowo wskazane w wezwaniu.

Pozwany w określonym terminie złożył sprzeciw na formularzu i wykazał, że w chwili doręczenia mu pozwu i nakazu zapłaty pobierał zasiłek rehabilitacyjny, jednak nie wykazał okoliczności, dla których nie odebrał przesyłki, bo nie wszystkie stany chorobowe uniemożliwiają faktyczne funkcjonowanie, poruszanie się, czy wychodzenie z domu. Ponadto pozwany nie wykazał, że wniosek o przywrócenie terminu złożył w ciągu 7 dni od ustania przyczyny uchybienia terminu. Pozwany jednak nie złożył odpisu pisma z dnia 10 lutego 2013 roku.

Sąd Rejonowy zważył, że zgodnie z art. 128 k.p.c. do pisma procesowego należy dołączyć jego odpisy i odpisy załączników dla doręczenia ich uczestniczącym w sprawie osobom, a w razie takiego braku zgodnie z art. 130 §2 k.p.c. Przewodniczący po bezskutecznym upływie terminu do uzupełnienia braków formalnych pisma procesowego, zwraca to pismo stronie.

Jednocześnie Sąd zwrócił uwagę, że zgodnie z art. 502 §1 k.p.c. termin do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty z postępowaniu upominawczym wynosi dwa tygodnie, natomiast zgodnie z art. 504 §1 k.p.c. Sąd odrzuca sprzeciw wniesiony po upływie terminu lub z innych przyczyn niedopuszczalny, albo którego braków pozwany nie usunął w terminie.

Uwzględniając powyższe Sąd stwierdził, że sprzeciw od nakazu zapłaty został wniesiony po upływie ustawowego terminu do jego wniesienia, a ponadto pozwany nie uzupełnił braków formalnych wniosku o przywrócenie terminu do jego wniesienia.

W takiej sytuacji Sąd Rejonowy na podstawie art. 130 §2 k.p.c. zwrócił pozwanemu wniosek o przywrócenie terminu i na mocy art. 504 §1 k.p.c. odrzucił spóźniony sprzeciw.

Jednocześnie Sąd odmówił uchylenia klauzuli wykonalności prawomocnemu nakazowi zapłaty, uznając iż w związku z faktem, że brak jest podstaw do wzruszenia samego orzeczenia jak i podważenia jego prawomocności, postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty zostało wydane zgodnie z art. 777 §1 pkt 1¹ k.p.c. w zw. z art. 781 §1 pkt 1¹ k.p.c. w zw. z art. 782 §2 k.p.c., tj. z urzędu klauzuli wykonalności udzielił prawomocnemu nakazowi zapłaty referendarz sądowy.

Postanowienie Sądu Rejonowego zaskarżył zażaleniem pozwany, wnosząc o jego uchylenie i rozpoznanie sprzeciwu od nakazu zapłaty. W uzasadnieniu podnosił, że nie otrzymał korespondencji z Sądu w tej sprawie, ale nie jest w stanie sobie przypomnieć, czy w 2011 roku w październiku był w sanatorium, szpitalu, czy w domu, a choroba na którą cierpi uniemożliwia mu chodzenie ponieważ choruje na bardzo poważne dolegliwości kończyn dolnych. Ponadto nielogiczne byłoby nie odbieranie korespondencji w tak poważnej sprawie. Podnosił, że powód wymusił nie należącą się zapłatę w wysokości prawie 9.000 zł wraz z kosztami. Na powyższą okoliczność pozwany może zgłosić wielu świadków i dowodów, że powód po prostu kłamie. Pozwany powoływał się także na nieznaną okoliczność w zakresie procedury sądowej, a pozwany czuje, że został oszukany.

Powód nie zajął stanowiska w przedmiocie zażalenia pozwanego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanego nie jest dopuszczalne na punkt 1 postanowienia, a w pozostałym zakresie nie jest zasadne. Przystępując do rozpoznania zażalenia Sąd Okręgowy zwraca uwagę, że w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia oczywiście błędnie podano, że nakaz zapłaty został wydany w dniu w dniu 27 grudnia 2011 roku, podczas gdy nakaz został wydany w dniu 16 sierpnia 2011 roku, na co wskazuje dokument na karcie 23 akt sprawy, ale powyższa oczywista omyłka nie ma jednak znaczenia dla rozpoznania sprawy.

Sąd Okręgowy zwraca uwagę, że na postanowienie o zwrocie wniosku o przywrócenie terminu oparte na podstawie art. 130 §2 k.p.c. nie przysługuje zażalenie, gdyż nie jest to postanowienie kończące postępowania w sprawie ani nie zostało wymienione w art. 394 k.p.c.

W konsekwencji zażalenie na postanowienie o zwrocie wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty, jako nieodpuszczalne podlega odrzuceniu, o czym orzekł Sąd Okręgowy zgodnie z art. 373 k.p.c. w zw. z art. 370 k.p.c. i art. 397 §2 k.p.c.

Jednocześnie stwierdzić należy, że zarzuty dotyczące zwrotu wniosku o przywróceniu terminu podlegają badaniu przez Sąd drugiej instancji przy rozpoznawaniu zażalenia na postanowienie o odrzuceniu środka zaskarżenia, w tym wypadku sprzeciwu od nakazu zapłaty, o czym Sąd Rejonowy orzekł w punkcie 2 zaskarżonego postanowienia.

W tym zakresie Sąd Okręgowy zwraca uwagę, że Przewodniczący zarządzeniem z dnia 01 marca 2013 roku wezwał pozwanego do uzupełnienia braku formalnego pisma z dnia 10.02.2013 roku m.in. poprzez złożenie jego odpisu dla strony przeciwnej, a jednocześnie pozwany został pouczony o wymaganiach wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu.

Pozwany nie złożył odpisu tego wniosku, dlatego zgodnie z art. 130 §2 k.p.c. wniosek taki podlegał zwrotowi.

W konsekwencji zgodnie z art. 504 §1 k.p.c. sprzeciw pozwanego, jako spóźniony podlegał odrzuceniu. Zgodnie z art. 502 §1 k.p.c. termin do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wynosi dwa tygodnie, a skoro wniosek pozwanego o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu został zwrócony, tym samym Sąd Rejonowy prawidłowo odrzucił sprzeciw od nakazu zapłaty, jako spóźniony.

Jednocześnie stwierdzić należy, że skoro sprzeciw pozwanego od nakazu zapłaty został odrzucony, tym samym brak było podstaw do przyjęcia, że nakaz zapłaty wydany w postępowaniu upominawczym w dniu 16 sierpnia 2011 roku nie jest prawomocny.

Postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty zostało wydane zgodnie z art. 777 §1 pkt 1¹ k.p.c. w zw. z art. 781 §1 pkt 1¹ k.p.c. w zw. z art. 782 §2 k.p.c., tj. z urzędu klauzuli wykonalności udzielił prawomocnemu nakazowi zapłaty referendarz sądowy.

W konsekwencji Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 §2 k.p.c. w zw. z art. 13 §2 k.p.c. oddalił zażalenie pozwanego na punkt 2 i 3 postanowienia jako niezasadne.